

РЕШЕНИЕ

№ 1222

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9680** по описа за **2010** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от „П.“ О., против Решение без дата, постановено по НАХД № 11622/2009 г. по описа на С районен съд, НО, 14^{-ти} състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 393/2008 от 15.10.2008 г., издадено от началника на М. А. – С., с което на дружеството – касатор е наложена имуществена санкция в размер на 316 лв., на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от Закона за митниците, представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания за стоките, предмет на нарушението, като са отнети в полза на Държавата 720 броя дамски малки чанти, но поради липсата им е присъдена левовата им равностойност, в размер на 4 384, 80 лв.

В съдебното заседание касаторът се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и искането да бъде отменено решението и НП. Юрисконсултът, представител на ответника оспорва жалбата.

Прокурорът при С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на същата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия касационен състав, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Оспореното решение е постановено, след като с Решение № 964/02.10.2009 г. по КНАХД № 3782/2009 г. касационен състав на Административен съд С. – град е отменил Решение от 07.04.2009 г. на СРС, 6 състав, по НАХД № 12724/2008 г. и е върнал делото за ново разглеждане с указания, да бъде установено, дали размерът на митните сборове и другите публични държавни вземания, които би заплатило дружеството с оглед първоначалното деклариране на стоките е по – голям от събраните впоследствие вземания, в резултат на последващото деклариране и определянето на друг тарифен номер. При новото разглеждане на делото Съдът е приел заключение на съдебносчетоводна експертиза, на което се е позовал, за да потвърди НП. Нови писмени доказателства не са представени пред касационния съд.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон съдът следи служебно.

Установено е и не е спорно между страните, че на 23.07.2008 г. упълномощен представител на дружеството – касатор е подал пред М. А. – С. ЕАД № 08BG005100H0297027/20080723, с която е деклариран внос на 720 броя дамски чанти с външна повърхност от текстилни материали. При декларирането е посочен тарифен номер на стоката – *, въз основа на който е определена митническа стойност от 3, 7 %. На датата на деклариране била извършена митническа проверка, като е установено, че чантите не са с външна повърхност от текстил, а от изкуствена кожа и поради това тарифната им позиция е 42022210, която е различна от посочената в ЕАД, съответно ставката на митото е 9, 7 % . На 15.09.2008 г. бил съставен акт за установяване на митническо нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ, изразяващо се в избягване заплащането на дължимите митни сборове и други държавни вземания, в размер общо на 316 лева, от които 263 лв. мито и 53 лв. ДДС. Въз основа на акта е издадено и оспореното НП г.

Възраженията на касатора са за това, че: не е извършил нарушението, защото, дори декларирани с неправилен тарифен код, съответно тарифна ставка дружеството е щяло да заплати по – голям размер на митни сборове и ДДС; неправилно съдът е приел, че с НП законосъобразно е постановено отнемане на стоката, предмет на нарушението, защото наказващият орган е приел частично избягване плащането на митни сборове и други държавни вземания, а е присъдил левовата равностойност върху целия размер. Същите възражения са били противопоставени и при първоначалното разглеждане на жалбата пред районния съд и именно по повод на първото е било отменено въззивното решение. Макар да е приел заключението на съдебно счетоводната експертиза при повторното разглеждане на делото, при обсъждането му Съдът е изложил противоречиви мотиви, с които на практика не е дал отговор на спорния въпрос,

а именно, дали размерът на митните сборове и другите публични държавни вземания, които би заплатило дружеството, с оглед първоначалното деклариране на стоките е по – голям от събраните впоследствие вземания, в резултат на последващото деклариране и определянето на друг тарифен номер. Заключение не е било оспорено от процесуалния представител на М. А. – С..

Въззивното решение е неправилно.

Не е спорно, че макар и класирана под тарифен номер, определящ по – ниска ставка на дължимото мито, дружеството – декларатор е посочило единична цена на чантите 4 щатски долара, която на практика се явява по – висока от цената за чанти от изкуствена кожа, каквито реално е съдържала пратката. Вещото лице е посочило в заключението си, че тази цена е за чанти с външна повърхност от текстилна основа, докато цената за чанти от изкуствена кожа е по – ниска – 2, 60 долара. Съдът е приел (стр. 3 от решението), че: с експертизата е установена „реалната пазарна цена на стоките, но това обстоятелство няма съществено значение, доколкото се декларира договорената цена на стоката, а не тази, на която би се реализирала на вътрешния пазар”. Това твърдение е частично вярно, защото с експертизата не е установена „реалната пазарна цена на стоките”, а е обосновано заключението (след сравняване с други ЕАД, с които е деклариран внос на същите по вид стоки), че единичната цена на чанта от материал изкуствена кожа е по – ниска от декларираната цена от 4 долара. Принципът за определяне на митническата стойност на внасяни стоки е договорната стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, продадени за износ за Република Б, коригирана съгласно чл. 38 ЗМ, при наличието на определени условия, изброени в чл. 35, ал. 1 от същия закон. Реално платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или следва да плати за внасяните стоки на продавача или в полза на продавача, и включва всички плащания от купувача на продавача или от купувача на трета страна за удовлетворяване на задължения на продавача, които са извършени или следва да се извършат като условие за продажбата – ал. 4. Сам въззивният съд приема, че единичната цена е 4 долара, но въпреки тези разсъждения е пренебрегнал факта, предвид изчисленията на вещото лице, че при тази декларирана единична стойност, дори с неправилно определена по – ниска ставка на митото от 3, 7 % дружеството би платило по – голям размер на митни сборове и ДДС, отколкото са събрани впоследствие. Отново, както и при първоначалното разглеждане на делото възражението на санкционираното юридическо лице не е било обсъдено в решението. Горната констатация по същество изключва административнонаказателна отговорност за касатора, защото, като е декларирал единична цена на стоките от 4 щатски долара не е направил опит да избегне и не е избегнал пълното или частично заплащане на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, следователно не е осъществил от обективна страна състава на нарушението „митническа измама”, по смисъла на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.

Оспореното решение подлежи на отмяна, поради наличие на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК – неправилно прилагане на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 227, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение без дата, постановено по НАХД № 11622/2009 г. по описа на С районен съд, НО, 14^{-ти} състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 393/2008 от 15.10.2008 г., издадено от началника на М. А. – С..

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.